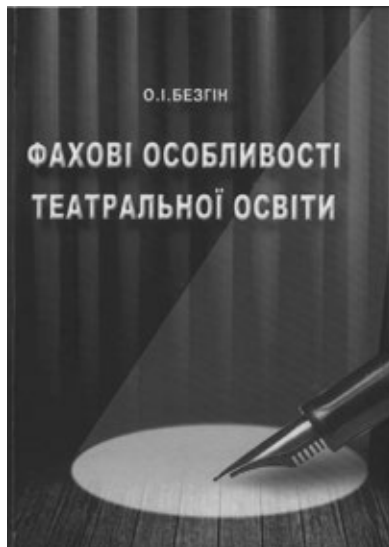

Альбіна ОВЧИННИКОВА,
 доктор мистецтвознавства,
 професор

СИНТЕЗ МИСТЕЦЬКОЇ ОСВІТИ І ПРАКТИКИ

Саме так сприймається зміст монографії О. І. Безгіна «Фахові особливості театральної освіти» (К., 2013), яка нещодавно побачила світ у видавництві «Освіта України». Автор досліджує проблеми вищої мистецької школи на тлі культуротворчих процесів, які відбуваються в сучасній українській реальності, переконливо висвітлюючи навчально-практичні взаємозалежні та взаємообумовлені творчі зв'язки. На прикладах вітчизняної та зарубіжної вищої театральної освіти розроблено заходи, спрямовані на модернізацію навчання в європейському контексті культурного розвитку України. В дослідженні визначено інноваційні важелі реформування вищої театральної школи у світлі Болонської системи навчання, положення якої спрямовані на удосконалення процесів підготовки високоосвічених фахівців, у тому числі — у сфері мистецької освіти.

На тлі культурної політики держави в дослідженні висвітлено типологічні параметри подальшого розвитку вищої мистецької школи, процеси формування нових споріднених професійних напрямків освіти. Спираючись на досвід реалізації мистецької освіти в європейському контексті культурного розвитку, автор розкриває основні напрямки модернізації вищої мистецької школи України, визначає риси її адаптації на ринку освітніх послуг.

О. І. Безгін переконливо здійснює розгорнутий аналіз науково-освітнього багачису і діяльності вищої мистецької школи України в усіх державних закладах вищої мистецької освіти I–IV рівнів акредитації, вибудовує фахові моделі підготовки майстрів сцени, узагальнює параметри неформалізованих оцінок виконавської майстерності майбутніх митців.

У книзі розглядаються також проблеми підготовки фахівців зі споріднених спеціалізацій вищої театральної освіти, зокрема менеджерів культурної сфери, стан програмного забезпечення їх навчання, узагальнюється регіональний досвід фахової підготовки організаторів театральної справи. До цього додається розгорнуте проблемне дослідження багаторічного досвіду і перспектив підготовки фахівців з екранних мистецтв в умовах вищого театрального закладу освіти.

І, нарешті, — не менш цікавий та актуальний розділ з проблем державного утримання і спонсорської підтримки вищих мистецьких навчальних закладів, де автор подає розгорнуту картину становлення і розвитку меценатства в Україні, чітко визначає правові межі українського спонсорства, узагальнює регіональний досвід залучення ресурсів підтримки вищої театральної освіти.

У світ вийшла серйозна, актуальна, цікава і корисна дослідницька праця, яка стане в пригоді науковцям, практикам вищої школи і творчим мистецьким закладів, буде корисною студентам, аспірантам і всім, хто цікавиться долею сучасного українського професійного мистецтва.